

A SZÉKELYÉK JOGI GENOCÍDIUMA

Készítette: Benke Csaba

2018

1. Ahogyan volt, és ahogyan lennie kellene

Nap, mint nap, reggel mikor felkelek, elolvasom a világ híreit, amiben sokszor olyan szörnyűségeket látunk, amit ez előtt még 10-évvél sem tudtunk volna elképzelni. A Nyugat-Európa szétesését látjuk és azt, hogy hogyan tűnnek el vagy alakulnak át olyan nemzetek, mint a német vagy a francia is a bevándorlóknak köszönhetően. Ilyenkor mindig elgondolkodom, hogy milyen jó az, hogy a székelyeknél pontosan ez fordítva megy, mivel minket a mi bevándorlónk és a testvéreink tüntették el a jogi létezésünket és azt látom, hogy felébredőben van a székelység és egyre többen felvállalják a saját nemzettudatukat.

Nyilvánvalóan a bevándorlónk lent Mordorban és azok a testvéreink akiket Mordorból pénzelenek, hogy saját népük ellen tegyenek, még itt vannak. Kérdés az hogy meddig? Én úgy érzem nem sokáig, mivel a sok ártó politikai húzásai miatt a székely nép csipája egyre jobban kinyílik és a bicska is a zsebükben és a székely nép veszi át a hatalmat azoktól, akik minket sokszor félrevezettek vagy éppen ropogós eurókért eladtak minket a nemzettudatunkkal együtt.

Bátran kijelenthetjük történelmi időket élünk meg, míg a nyugat pusztul egy 750 000-es nép nemzettudata újra felébred és bátran áll ki a 17 000 000 rosszakaró és a történelemben számtalanszor minket gyilkoló nemzet ellen. Nem fegyverekkel, nem fizikai erőszakkal, hanem azzal, amivel akár 170 millió embert is képes legyőzni, a székely furfanggal és a jogaink érvényesítésével.

Amióta az SZVSZ megjelent érdekes módon hanyatlik még az autonómia szó kiejtése is és egyre többen felismerik azt, hogy az SZVSZ-nek van igaza és nem holmi jogalap nélküli autonómiára van szüksége a székelységnek, hanem ki kell mondanunk a népek önrendelkezése alapján és az 1918 –as jogutódjához képest székely nemzetinek mondható SZNT is szeretett volna létrehozni és ez a Székely Köztársaság létrehozása.

Csakis az önrendelkezésnek van jogalapja, az autonómia mivel szelektív jog és nem kötelező jellegű és természetesen ismerve a román mentalást egyszerűen elérhetetlen, sőt naivság és időpazarlás az autonómia utáni kunyerálás is.

Az erdélyi magyar média nagy része egyszerűen isteníti a mostani Székely Nemzeti Tanácsot is, akik véleményem szerint az árnyékukat sem közelítik meg az 1918-as Székely Nemzeti Tanácsnak. Miért?

Mert 1918 –ban ők nem kampányoltak az ellen, hogy székelynek mondjuk magunkat. A vezetőjük nem mondta azt, hogy „az a székely aki Székelyföldön él és magyarul beszél,, (Izsák Balázs) hanem próbálták a székelységnek a szabadságát kivívni és a szemmel látható és akkor már érezhető kettős asszimilációt szerették volna megállítani.

Mint tudjuk 1918. november 17-én a SZNT nagygyűlést tartott, ahol megvitatták és elfogadták Paál Árpád, a székelyudvarhelyi SZNT elnökének a javaslatát, miszerint ha a kormány politikája nem tudja megtartani az állami egységet, akkor:

1. A magyar–román együttélés a wilsoni elvek alapján kantonális rendszerben biztosíttassék.
2. Ahol a székelység összefüggő többséget alkot, ott – nemzetközi garanciák mellett – „független, szabad és szuverén köztársaságot alkothasson”,
3. Kéri a Magyar Köztársaság támogatását az államalakulat létrehozásában és abban, hogy biztosíttassék számára képviselet a békekonferencián.

Amikor közismertté vált, hogy a belgrádi fegyverszüneti tárgyalásokon született megállapodás értelmében a román hadseregnek lehetősége nyílt a Marosig előnyomulni, megszületett az önálló Székely Köztársaság terve. Eszerint a Székelyföld önálló kis államot alkotott volna úgy, hogy mégis néhány vonatkozásban Magyarországhoz tartozzék. Azok, akik az önálló Székely Köztársaság gondolatát felvetették, a Wilson elnök által meghirdetett népek önrendelkezési elvére hivatkoztak. –tehát nem petíciókkal kunyeráltak a románoknál holmi kisebbségi jogokért és bizonyos szintű autonómiáért, aminek akkor sem volt jögalapja.

Mint tudjuk a Magyar Nemzeti Tanács már akkor nemzetellenes politikát végzett mondhatni azt, hogy akár a székelység kiirtására is rábólintott volna mivel az erdélyi románságot fegyverekkel, lőszerral látja el. Tehát a háttérben az erdélyi magyar szervezetek a székelység szabadsága ellen léptek és mondhatni azt, hogy most 100 év elteltével is ezt teszik.

Vissza mehetünk az átkos rendszerben is amikor megjelenik külső nyomásra a Magyar Autonóm Tartomány majd a Maros Magyar Autonóm Tartomány amikor óriási üldözése volt annak a székely embernek főleg Marosszéken aki azt merte mondani, hogy ő székely. Gúnyolódtak azokkal az emberekkel, sőt elmondások szerint voltak olyan helyzetek is amikor kiközösítették a székely embereket.

Jelenleg is sajnós azt kell mondanunk Marosszék az székelyszék ahol a legjobban csorbult a székely nemzettudat. Ha megkérdezzük egy Marosvásárhelyi székely embert hogy ő székely e, tisztelet a kivételnek azt fogja mondani, hogy nem én magyar ember vagyok.

Már az 1840 –es évek végén elkezdődött ez a folyamat és nem román nyomásra, ahogy ezzel mosakodni szoktak az erdélyi magyar pártok és a jogelődjéhez mérten hitetlen SZNT, hanem a saját testvéreink árultak el minket és fosztottak meg a székely nemzettudattól. Gondolhatunk itt az SZNT 2011-es kampányára, amikor a székely nemzettudat kimutatása ellen beszéltek vagy visszatérve a 2006-os Ditrói Székely Nemzetgyűlés határozatának megtagadására, amivel az SZNT illegitimé tette magát a mai napig is.

2018-ban az SZVSZ össze fogja hívni a Székely Nemzetgyűlést, amely dönteni fog több pontban is, többek között az SZVSZ közképviselési állapotáról és véleményt fog alkotni és értékelni fogja az SZNT 2006-tól való lépéseit is. Természetesen egy új törekvési ösvény ajánlunk fel a szabadságukért küzdő székelyeknek, azoknak, akik felvállalják székelységüket és ez a székely függetlenségi törekvés, amit nem befolyásol még a sokak által felhozott földrajzi helyzet sem.

Nem a transzilvanizmus és a független Erdély a célunk mivel ezzel csöbörből vödörbe kerülünk, hanem a független Székelyföld létrehozása a cél ahol nem a román a többség, hanem a székely. Nem értünk egyet azzal, hogy nekünk Kolozsvárról vagy Bukarestből esetleg Budapestről parancsoljanak. Annak az időnek 2018-tól vége. Rokonok vagyunk ez igaz, de nem egy háztartásban élünk, és van saját gondolatunk saját célunk saját nemzettudatunk, amit nem dobunk el még a rokonságért cserében sem.

Nem kívánunk beolvadni semmilyen más népekben sem, mert látjuk Erdélyből mi lett egy román többségű régió ahol már a marosvásárhelyi székelyeket is „tragamuráknak,, mondják. Na, ezt nem szeretnék elérni sem Székelyudvarhelyen, Székelykeresztúron, Kézdivásárhelyen, de egyik menthető székely településen sem.

Nyilván ezt az SZVSZ felbukkanása után az erdélyi magyar pártok, szervezetek, akik addig előszeretettel autonómiáztak, megpróbálnak inkább önrendelkezésről beszélni ez által keverni a jogi fogalmakat.

Elértek oda, hogy muszáj, változtassanak, hanem az emberek beléjük fognak rúgni úgy, hogy megemelkednek.

Nyilvánvalóan egyik erdélyi magyar párt és szervezet sem vállalja fel nyíltan azt, hogy a székely önrendelkezésért, vagyis a székely függetlenségért harcolna. Nem teszik ezt, mert nem érdekük! Honnan veszem ezt? Nem elég bizonyíték az utóbbi 30 év?

Semmi előrelépés nem történt sem az általuk említett autonómia sem az önrendelkezés ügyében mivel érdeke az RMDSZ-nek is hogy ne legyen előrelépés. Miért? Erre 5,4 millió indok van nem lejben, euróban! Én azt mondom igaza volt Jókainak, ha magyart, ha székelyt veszünk, amikor ezt mondta:

„Kell, hogy történjenek olyan csodák, amiket tíz nemzedék megemlegessen! Példákat kell adni ennek a nemzetnek, amik a szíveket megerősíték. Hóhérpallóst a futó rabszolgahadnak! Addig nem fog győzni a szabadság ügye, amíg a magyar nemzet saját áruló korcsivadékának hulláiból olyan hegyet nem rak, mint a Mátra, s a döghalom tetején az utolsó áruló apát a saját fia le nem nyakazza!”

2. Románia a lehetőségek országa

Nagyon sokat hallottuk azt, hogy Románia a lehetőségek országa, na de milyen lehetőségek vannak itt és a lehetőségek, azok kiknek adottak arról szinte semmit nem mondanak el nekünk. Azt mondják, hogy megtörtént a rendszerváltás és mi székelyek is egyenlő jogokkal rendelkezünk a románokkal, de ez vajon mennyire igaz? Semennyire éppen hogy az emberi jogainknak egy nagyon kevés részét tartja tiszteletben Románia, de azt sem teljesen mivel már eljutottunk oda, hogy az élethez való joginktól is megfosztanának, ha a 2018 januárjában a román miniszterelnök tömeggyilkosságra való felbujtására gondolunk, ahol a székelyeket felakasztaná a kihelyezett zászlóik mellé.

Igen tehát neki ez lehetőségében áll büntetlenül és a XXI. században és az Európai Unió egyik országában megtennie, de viszont nekünk, székelyeknek, akik a területünkön őshonos nép vagyunk és nem egy alig száz éve feltűnt nép nem áll lehetőségünkben döntenünk a saját sorsunk felett, mert Bukarestből szeretnék nekünk azt megmondani itt, hogy mi jó és mi nem.

A románok köszönjük szépen, ne döntsenek a székelyek sorsa fölött, mert nem vagyunk testvérek, nem vagyunk egy nép és nem is szeretnénk beolvadni közéjük! Nem nem gyűlöljük őket, de nem is szeretjük, mert a történelem során és a jelenben is csak ártani szeretnének a székelységnek és eltüntetni minket, hogy az a jelző, hogy székely, még véletlenül se legyen gyakori szó a román köztudatban.

Telnek a napok és a román miniszterelnök székelyellenes szavai elfelejtődnek és erejüket veszítik. Sajnos az erdélyi magyar pártok annyira erőtlenséges és magalkuvó politikát végeznek, hogy nem mernek fellázadni egy ilyen kijelentés után és nemzetközi bíróságra vigyék a román miniszterelnököt a szavai miatt. Talán csak akkor nyílna ki az erdélyi magyar pártok csipája, ha valóban székelyek lógnának a zászlóik mellett, de akkor már késő lenne.

Úgy gondolom nekünk, székely embereknek hamarosan kezünkbe kell vennünk a sorsunkat, mert már a testvér sem olyan testvér, ami valamikor volt. Nem jön elő az erdélyi magyar pártok és a magyarországi nemzetinek mondott pártokból sem az a tenni akaró erő, amivel a székelyek szabadságáért érdemben tegyenek, inkább az ellenséggel írnak olyan együttműködési szerződéseket, amivel szó szerint lemondanak rólunk, de mint politikai játékszerek felhasználnak minket a választásaik alkalmával szavazatgyűjtésre.

Sokat beszélgetek különböző Magyarországi pártok szimpatizánsaival és képviselőivel ahol általában felhozom a Magyar –Román alapszerződést, ami számomra meghaladja a 2004-es magyar állampolgárságról szóló népszavazás súlyát is, tehát ez az amit egyenesen az erdélyi magyarság és a székelység eladásának és elárulásának tartottam és tartok azóta amióta kezembe került ez a dokumentum és sikerült elolvasnom.

Tudatosult bennem az, hogy nem számíthatunk, amíg ez létezik a Magyar Állam segítségére sem az autonómia sem az önrendelkezési törekvés sem akár egy önrendelkezési jogon alapuló népszavazáson elért visszacsatolás esélyére sem a Magyar Államtól. Ez a szerződés és ennek 4. es cikkelye olyan dolgot ír le, amire nincs mentség a nemzetárulás kimagyarázása alól, és nem hogy az erdélyi magyarok és székelyek érdekeit segítené elő, hanem éppen őket sérti meg a legjobban ezzel a néhány soros, számomra fájdalmas kijelentésével.

Szerződés a Magyar Köztársaság és Románia között a megértésről, az együttműködésről és a jószomszédságról 4. cikk. A Szerződő Felek a nemzetközi jog elveivel és normáival, valamint a Helsinki Záróokmány alapelveivel összhangban megerősítik, hogy tiszteletben tartják közös határuk sérthetetlenségét és a másik Fél területi integritását. Úgyszintén megerősítik, hogy egymással szemben területi követelésük nincsen és ilyet a jövőben sem támasztanak.

Tehát mi ez ha nem a területek végleges feladása és az erdélyi magyarok és a székelyek eladása. Majd szégyenletükben, hogy ezt megtették magyar állampolgársággal és szavazati joggal szúrnák ki a szemünket, csak hogy ezzel még véletlenül se kelljen, foglalkozzanak vagy magyarózkodjanak. Ez nem elég, a magyar állampolgárságtól és a szavazati jogtól még nem lesz területi szabadságunk, továbbra is a románok keze alatt vagyunk. A felmenőink a magyarokért meghaltak, csak hogy védjék a határokat, most mi várnánk határozottabb segítséget a Magyar Államtól az önrendelkezésünk elérésében.

Nyilvánvalóan azt nem mondhatjuk, hogy semmiféle támogatást nem kapunk a Magyar Állam részéről, mert akkor hazudnánk. Kapunk támogatásokat mikor annyit, hogy megveregetik a vállunkat, hogy ügyesek vagytok székelyek, nyomassátok csak az önrendelkezési törekvést, mert veletek vagyunk mikor meg olyan pártoknak való pénzbeli támogatásokkal segítenek, akiknek soha nem volt érdekük a székely önrendelkezés ügye.

Emlékszünk még vissza 2004-re, amikor a magyar miniszterelnök Gyurcsány Ferenc és az RMDSZ kondukátora Markó Béla üldögél, egy olyan molinó előtt ahol nagy betűkkel rá van írva, hogy együtt az autonómiáért? Hát hogyné ez a kép már akkor is bizonyította, hogy egy nemzetellenes párt és egy szintén székely nemzetellenes erdélyi magyar párt hogy tudta már akkor nevetségessé tenni az autonómia törekvéseket.

Na de utána egész biztos többen jártunk már úgy hogy megállítottunk az utcán egy RMDSZ képviselőt és megkérdeztük azt tőlük, hogy mikor lesz székely autonómia? Kivétel nélkül nekem mindegyik azt válaszolta, hogy most nem időszerű. Arra hogy mikor lesz időszerű választ soha nem kaptunk. Valószínűleg nem is kapunk választ rá, de próbálja meg ezt a kérdést mindenki feltenni nekik hátha sikerül érdemi választ kapni.

Az erdélyi magyar politikát a töketlenség a megalkuvás és pénzgyűjtés az ami jellemzi a rendszerváltás utáni években. Próbálnak nagyokat mondani és semmit tenni, amit az emberek egyre jobban észrevesznek és véleményem szerint a 2018-as év pozitív irányba fogja vinni a székely önrendelkezés ügyét mivel ezeket a pénzéhes és a székelység érdekeit semmibe néző pártokat el fogjuk űzni Székelyföldről a mi eszközeinkkel, ha már a 30 év alatt semmi érdemít nem tudtak elérni.

Most már vége az elvtársak idejének, azoknak az erdélyi magyar politikusoknak, akik mint egy jó kéjű nem válogatva híven szolgálták az ügyfeleiket ebben az esetben a román államot. Most már egy új rendszerváltásra van szükség ahol előtérben a székely önrendelkezés ügye kerül. Igen. Haragszom rájuk és teljes mértékben elítélem azt a fajta politikát, amit ellenünk tesznek. Nem vagyok képes őket még akkor sem megérteni, ha magyarok, mert nálam azzal nem lehet takarózni, hogy magyar, román vagy székely. A gazember az gazember bármilyen nemzetiségű legyen ez nem menti fel őt a gazembersége alól.

Végül is Románia tényleg lehet a lehetőségek országa, csak nem azon magyar és székely emberek számára, akik akár az életük árán is a népük szabadságáért dolgoznak, hanem azoknak, akik éppen a szabadságért küzdő székelyek ellen próbálnak nemzetellenes lépéseket tenni. Ilyen rengeteg van, fontoskodnak és a román - magyar barátságot, sőt már testvéri kapcsolatot szeretnének elérni.

Összevegyülni velük és beolvadni közjük, na, ez az, amitől egyenesen rosszul vagyok és vallom az a székely, aki román nőt vesz el vagy éppen fordítva az a székely nő, aki román férfihez megy hozzá ne székelykedjen mert a saját nemzete ellen tesz azzal, hogy összevegyül az ellenséggel. Igen ellenséggel, mert ők annak tekintenek minket, ezt bátran kimondhatjuk még akkor is, ha mi nem tekintjük annak őket.

Óriási hibának tartom azt, hogy sokszor a Székelyföldre látogató románnal román nyelven állunk szóba csak azért, hogy öröme legyen neki, hogy egy több mint 75%-ban székelyek lakta többségben ő tudjon boldogulni. Nem kell megtenni ezt, nem vagyunk kötelesek az ők nyelvükön beszélni, még ha azt mondják, hogy Romániában vagyunk akkor sem. Nálam ez elvi kérdés, hogy nem fogok Székelyföldön románul beszélni még románnal sem annak ellenére, hogy beszélek románul is. Ez is egyféle ellenállás érdemes ezt használni nekem bevált eddig.

3. Támadják a székelyeket, egyféle ráijesztés céljából, hogy a fejünkben se forduljon meg az önrendelkezés ügye.

3.1 Dan Tănasă aki a Székelyföld önkormányzatait pereli a magyar „Községháza,, és „Városháza,, feliratok miatt

A Román Állam bátran kijelenthetjük erőszak nélkül is meg tud félemlíteni 750 000 embert. Még ha nem is a parlamenti képviselő, hanem a nekik dolgozó szekuritete utódok, akiket erre a célra tartanak és fizetnek. Véleményem szerint ilyen tag például Dan Tănasă aki a Székelyföld önkormányzatait pereli a magyar „Községháza,, és „Városháza,, feliratok miatt és több esetben a székely zászlók ellen is tett lépéseket.

Több tucat ilyen pert indított és nyert meg a székely önkormányzatok ellen és a weboldalain gyűlöletkelő írásokat tesz közzé. Ez érdekes módon neki megengedett, mivel már jó párszor feljelentették is mindig megúszta büntetés nélkül. Sokszor Budapestről bejelentkezve írta a székelységet mocskoló írásait.

A Székelyek Világszövetsége levélben kérte a Magyarországi pártokat, hogy nyilvánítsák Persona non gratanak Dan Tănasă-t, de az ígéretük ellenére nem tették meg ezt nekünk. Így teljesen nyugodtan mocskolhatja a székelyeket Budapestről is Spanyolországból is ahol élt a Sepsiszentgyörgyi sovíniszta firkász.

3.2 Csibi Barna elleni román támadások

Csibi Barnát egészen biztos nem kell bemutatni senkinek sem Székelyföldön, de egész Romániában sem. Én magam őt a románok rémálmának szoktam nevezni, mivel évek óta a harcol a székelyek jogaiért, magyar nyelvű utcanév táblákért, a szólásszabadságért, és ami a legfontosabb a székely önrendelkezéséért, most már a Székelyek Világszövetsége alelnökeként.

Csibi Barna nevéhez több akció fűződik, leghíresebb akciója a román tömeggyilkos Avram Iancu szimbolikus felakasztása Csíkszeredában, amiért a román hatóságok eljárást indítottak ellene. 2017-ben az életművét a román bíróság pénzbüntetéssel és felfüggesztett börtönnel jutalmazta Az Avram Iancu ügy mellett olyan dolgokért is megbüntették, hogy kijelentette azt az igazságot, hogy Székelyföld nem Románia!

A Szabad Székelyföld Internetes Újság interjóját itt idézve, megismerhetjük Csibi Barna életét és bene egy olyan székely embert, aki a hazájának, Székelyföldnek a szabadságáért való küzdéséért kellett a románok támadásait viselnie.

Csibi Barnát sokan ismerhetik Székelyföldön is, mivel az erdélyi magyar média foglalkozott vele igaz nem a jót látták benne, hanem a botránykeltőt, de vajon ilyen ember Csibi Barna? A véleményünk szerint nem, mivel az ő módszerével próbálja a székelységet felébreszteni, hogy nyíljon ki a csipánk és álljunk ki a jogainkért. Véleményünk szerint Barnát nem megvetnie kellene a székelységnek, hanem megbecsülni és elismerni azt, hogy akár a saját szabadságát kockáztatva a székely népet az önrendelkezés útjára vezesse. Köszönjük szépen Barna a munkádat!

Mint ahogy olvashattuk a blogon, a román hatóságok úgymond most adták meg neked az „életműdíjadat,, ezzel kapcsolatban, hogyan gondolod mennyire volt az ítélet számodra meglepő. Tehát erre számítottál?

Sajnos számítottam a felfüggesztett börtönbüntetésre. Amilyen hangulatban telt a másodfokú tárgyalás, amilyen ótvar utálatosak voltak a bírák, amint vihogtak és sutyuráltak, mint a vásott kölykek, és az ügyel teljesen párhuzamos kérdéseket tettek fel, például vagy négyszer megkérdezték, hogy de elégettem azt a bábút vagy nem (az Avram Iancu bábura gondoltak, amit szertartásosan felakasztottam a szeredai közterületen), nyilvánvaló volt, hogy előre meghozott döntésről van szó.

Ami felháborító, hogy a döntés kivonatának értelmében egyetlen egy vádpontban sem adtak a védelemnek igazat, noha az elsőfokú végzés több védekezési érvet is elfogadott. Ilyenek például a Ne bis in idem európai jogelv, a kettős büntethetőség kizárásának elve. Két vádpont esetében is bizonyítottam, hogy azokat a cselekményeket írásbeli figyelmeztetéssel, illetve pénzbírsággal szankcionálták, így már egyszer büntetve voltam értük. Az elsőfokú ítéletben ezt elfogadják, a másodfokúban nem.

A pólófeliratok ügyében is felmentett az elsőfokú ítélet, gondolom, figyelembe vették, hogy olyan mondatokról van szó, mint például egy magyarországi párt neve, vagy a magyar himnusz első sora, vagy Wass Albert idézet, valamint azt is, hogy a kereskedelemben ezeket. A feliratos pólókat nagyon sokan árulják, Korondon, Farkaslakán például, vagy azt, hogy hasonló feliratos pólók esetében más személy ellen, noha a rendőrség kezdeményezett eljárást, az ügyészség lezárta azt, és a pólókat visszaszolgáltatta. Másodfokon ezt is elkaszálták.

Mi, akik több éve követjük a pályafutásodat tudjuk, hogy a székelységért és a magyarságért harcolsz, de szerinted a székelyek mennyire becsülték meg azt a munkát, amit értük tettél? Tehát igaz a mondás, hogy „Senki sem lehet próféta a maga hazájában,,?”

Ez elég kettős dolog. A szabadságharc kockázattal is jár, amint a másodfokú ítéletem is mutatja. Szeretném azt hinni, hogy az embereket elsősorban a kockázattól való félelem, és nem a rosszindulat vezérli, amikor megbecsülésről, illetve meg nem becsülésről van szó.

Mikor ébredt benned az az érzés, hogy a székelység önrendelkezéséért lehetőségeidhez mérten oda állj és tegyél?

Hát, ha nagyon őszinte akarok lenni, akkor gyerekkortól. Már az óvodában állandóan csak a bunyó ment a felsőbbrendű román csoportosokkal. Mi kellett az ő nyelvüket tanuljuk, ők nem a miénket. Ez folytatódott a kisiskolában is, a szeredai Petőfiben, amíg vegyes osztályok voltak, addig minden szünetben bunyó volt, és minden óra azzal kezdődött, hogy a románok bejöttek, megmutogatták, hogy kik bunyóztak, és a székely tanítónéni jól megkörmösölt a szemük láttára.

Amint elmentek a Gogába, ez alábbhagyott, és nem is volt annyira gond a líceumi évek alatt, viszont az egyetemen, Kolozsváron, a kőkemény Funar korszakban, amikor esténként, egy-egy focimeccs alkalmával lejöttek a Monostorból a mócok, öt-tízezen, és végig vonultak a belvároson, üvöltöttek, hogy kifele a magyarokkal az országból, megálltak a Brassai gimnázium előtt, és füttyülték, köpködték, na, olyankor nehéz volt nem nacionalistának lenni.

Szerintem ez az érzés belénk van oltva születéstől, és úgy hívják, túlélési ösztön, a kérdés csak az, hogy ki mennyire hívja elő önmagában.

Az eddigi lépéseid közül melyikre vagy a legbüszkébb és van e olyan most amire azt mondanád, hogy ezt inkább nem kellett volna meglépnem?

Számos buktató van a szabadságharcban, de egy dolog a legrosszabb. Ha valamit helyesnek láttál, megtehettél volna, és nem tetted meg. Azt egész életedben sajnálni fogod.

Éppen ezért én semmire nem tudom azt mondani, hogy nem kellett volna, vagy nem így kellett volna. Amire viszont a legbüszkébb vagyok, mert, noha nem a legismertebb cselekményeim, de a legnagyobb hatással voltak a székely önrendelkezési mozgalomra, az egyrészt a Székely Köztársaság kikiáltása, másrészt a tavalyi "Visszhang – Székely Függetlenségi Menet és a falurombolások elleni megatüntetésre való megemlékezés" szervezésében való részvétel

Hogyan gondolod, mennyi időben telhet még a székely önrendelkezés elérése?

Hát ezt nem tudom megmondani, minden attól függ, hogy a székely és magyar emberek, a hétköznapiak százezrei, milliói hogyan nyilvánulnak meg ebben a kérdésben. A székely önrendelkezés eszméje át kell törje legelőször az általa megszólított közösség bizalmatlanságának falát. Ehhez képest a feladat többi része, a megszállókkal való emberi jogi és civil mozgalmi szembeszállás, az önrendelkezés lepapírozása, ahogy azt a katalánok tették, és a jogi hercehurca, a büntetések, megtorló intézkedések, ami azután esetleg jön, tréfásan, de semmiségnek tűnik.

Szerinted mennyire fontos a székely nemzettudat felvállalása és terjesztése és vannak e olyan szervezetek pártok akik ezt próbálják megakadályozni.?

Mi az, hogy. Ilyen logikátlanságot, hadd nem mondjam, rosszindulatúságot nem látott a világ, hogy a magát Székely Nemzeti Tanácsnak valló, politikai érdekképviselői tömörülés azt kommunikálja a közösségnek, hogy ők nem székelyek, hanem magyarok, mikor arra kerül sor, hogy mindenki vallja meg hivatalos önazonosságát, tudván tudva, mert nem lehet azt állítani, hogy nem tudnak erről, hogy ezzel a gesztussal a hivatalos népi léthez való lehetőségüktől, és így a Gazdasági, Kulturális és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában leszögezett népek önrendelkezési jogától fosztják meg a közösséget.

A többi politikai intézmény kommunikációja is teljesen negatív ebben a kérdésben, csak hogy a Székely Nemzeti Tanács az eredeti elképzelés szerint a székelység közképviselői szerve. Ebből a célból lett létrehozva. Ki látott bármilyen népnél olyan közképviselői szervet, amely annak a népnek a nemlétét hangoztatja, csupán jogokért kuncsorgó, megtűrt, utálatos, például a nemi kisebbségekkel azonos szinten kezelt kisebbséggé degradálva azt? Ez az öngyilkos, önfelzárkózó érdekképviselő egyébként teljesen hiteles képet nyújt a székelység önmagáról alkotott felfogásáról is. Ha nagyon durva akarnék lenni, azt mondanám, haldoklik a székely, és ennek tükré a közéletük is. Alig pisláskolt benne az élet, amíg a Székelyek Világszövetsége nyíltan fel nem vállalta az

önrendelkezést. Így, ezzel a felállással látok még némi reményt, hogy kissé haza is beszéljek.

Van e számodra olyan szimpatikus erdélyi magyar vagy székely politikus akire azt tudod mondani, hogy az ő útját érdemes követnie a székelységnek. És ki ő?

Van néhány szimpatikus közéleti szereplő van az erdélyi magyar és székely közéletben, akikben van élni akarás, és akik már eddig is okoztak fejtörést is, meglepetést is a megszállóknak. Ilyen Ráduly Róbert Kálmán csíkszeredai polgármester, az örökmozgó Veress Dávid csíkszeredai RMDSZ elnök, de ilyen Csibi Atilla Erdőszentgyörgyi polgármester is, vagy Antal Árpád, a sepsiszentgyörgyi polgármester, és itt muszáj megemlíteni azt a csíkmadarasi polgármestert is, aki a magyar zászló kitűzésének jogáért lépett porondra (Bíró László).

Maradandót tett le az asztalra Tókécs László. Valamint a hivatásosok közül itt említeném még Tóke Ervint, vagy Fancsali Ernőt, a nagyváradi EMI-t, esetleg Kulcsár Terza Józsefet és körét, és mindenkit, akik szintén vállaltak valamilyen szintű konfliktust a nézeteikért.

Egyébként a civileket és a jogvédőket tudnám kiemelni, a marosvásárhelyi CEMO-t vagy Menyhárt Gabriellát Nagyváradról, azt az Izát, aki kiharcolta a Kolozsvár feliratot, Borsos Gézát és körét Csomafalváról, Tóth Feri barátomat Szovátáról a Wass Albert szobrával, a HVIM-et, az udvarhelyi Kauflandos lányt.

Csíkpálfalva önkormányzatát a rovásírásos táblájukkal, a huszárokat a Székely Hadosztály emlékhelyükkel, a Sepsi BC-t és a székely légiós szurkolókat, a Csíki sört, a és az összes többi civilt, akik valamit tettek, legyen az akár csak egy beszólás a multiban kiszolgáló román fehérnépnek, hogy beszéljen magyarul. Az mind követendő példa. Ami nem követendő, az a semmittevés, a naplopás és az árnyékból való kritizálás a Facebookon.

A Csibi Barna név a székelység körében szerinted mennyire megosztó név?

Hát, ha figyelembe vesszük, hogy a másodfokú ítéletem, a felfüggesztett börtönbüntetés azért, mert köztéri akciókon hívtam fel a figyelmet például arra, hogy a románok hőse, Avram Iancu tulajdonképpen egy tömeggyilkos volt, vagy hogy a románok költője, Eminescu írásokat közölt a magyargyűlöletéről, vagy csak simán kiírtam a Facebookra, hogy "Székelyföld nem Románia",

Nem érte el egyetlen magyar, erdélyi magyar vagy székely közéleti média ingerküszöbét sem, és túlzottan sokan magánszemélyek sem kérdezték meg

azóta sem, hogy akkor mi is van, elmondható, hogy nem megosztó vagyok, mert gyakorlatilag mindenki, egyhangúan utál, és helyesnek gondolja az ítéletet, azt gondolják, megérdemelte, jól le lett ültetve, ne ugráljon, tanulja meg, hol a helye. Ez felettébb szomorú, de attól még tény.

A románságnál szerintem ritka aki nem ismeri a Csibi Barna nevet köszönhető ez Vadim Tudornak aki elég sokat emlegetett téged. Igaz lehet az a mondás, hogy Csibi Barna a románok rémálma?

Hát az kétségtelen, hogy fiatalon, mikor az ember annyira nem gondolja meg, vagy nincs is, amit veszítsen, elég jól menedzseltem magam, és sikerült belopnom magam sok oláh szívébe. Amin csodálkozok, az az, hogy a másodfokú ítéletemet a román sajtó, de még a nevezetes Dan Tanasa sem nagyon lobogtatja, biztos, ők is szégyellik.

Mi volna számodra a legfontosabb üzenet, amit a székelységnek át szeretnél adni?

Én titkon azt gondolom, hogy a székelység a világ ősnépe, erre utal például a 7000 éves lelet tatárlaki korong, székely rovásjelekkel. De ha ez nem is igaz, még mindig jobb, ha úgy viselkedünk, mintha mi volnánk az ősnép, és nem vagyunk, mintha mégis azok volnánk, és ahhoz képest úgy viselkedünk, mint valami múlt nélküli utódok, szégyelljük, megtagadjuk önmagunkat.

Vissza kell nyúlni a legbelső székely öntudatunkhoz. Ugyanakkor képeznünk is kell magunkat, nyitott szemmel és füllel járni. Az iskolai képzés ugyan nem nagyon kedvező ehhez, de alternatív képzési lehetőségek most már vannak, például a Veress Dávid által szervezett péntek délutánonkénti előadássorozat Csíkszeredában alternatív, elhallgatott, vagy éppen üldözött tudós személyiségekkel, vagy a Magyarok Világszövetségének magyarságtudományi kiadványai. Meg az internet és az elhallgatott, alternatív irodalom, például Tormay Cécile, Grandpierre Atilla vagy Marsalkó Lajos, valamint a rováskutatás.

Amellett az autodidakta jogi képzés is alapvető. Tudnunk kell azt, hogy melyik jogszabály ad lehetőséget, hogy tüntessünk, melyik, hogy magyarul beszéljünk, melyik, hogy magyar nyelvű kiszolgálást követeljünk, melyik írja elő az önrendelkezést, melyik a zászlóhasználatot, a helységnévtáblákat, saját hivatalos nevünket, mit hogy és hol támadhatunk meg, melyik bíróságon, hogy írunk petíciót, hogy kezdeményezünk aláírásgyűjtést, népszavazást, vagy akár törvényt stb.

Mikor pedig úgy érezzük, akkor biza bele kell vetni magunkat a mély vízbe, élesben kipróbálni, hogy mit is tudunk. Ez az út, amelynek a végén ott az önrendelkezés.

Interjú Csibi Barnával a Székelyek Világszövetsége alapító alelnökével. 2018. 01.09 Forrás: <https://szabadszekely.blogspot.ro/2018/01/interju-csibi-barnaval-szekelyek.html>

Ezt talán fontos elmondanom, hogy amikor nekem az érdeklődésemet felkeltette a politika abban nagy része volt Csibi Barnának, mert nem értettem, hogy a saját népünk a székelyek is köpködték őt azért, hogy bajt hoz a fejükre közben azon gondolkodtam, hogy ezt Barna hogyan tudja magában kezelni.

Aztán ahogy teltek a hónapok úgy rájöttem én is, hogy elég jól kezeli ezt mivel általában azok az emberek támadták őt, akik a Ceaușescu rendszerben is vígan mentek ki az öreg kommunista látogatásánál tapsolni akár Csíkszeredában akár Udvarhelyen. Ezek az embereknek a székely szabadságharc az csak egy mellékes dolog addig fontos, amíg a közösségi oldalakon egyet tudnak oláhozni vagy zsidózni, de ha valamit tenni kell, a fülük-farkuk be van húzva.

Őszintén szólva én értem azokat az embereket is, akik ilyenek, mivel az átkos rendszer számukra egy olyan tudatot táplált a fejükbe, amiben nem hisznek a szabadságban és inkább beletörődnek a sorsukba. Ezeket az embereket ettől nem szabad megvetni, sőt fel kellene karolni és megmutatni nekik azt, hogy nincs ok a félelemre és együtt mi székelyek erősek lehetünk. Ezt az utat követi a Székelyek Világszövetsége is és hála Istennek egyre több civil ember észreveszi, hogy nem ők vannak a pártokért, hanem a pártok kellene értük legyenek és jogukban áll a pártokat ha nem a nép kedve szerint mennek elszámoltatni és megkérdőjelezni azt amit eddig tettek.

Egy helyben topogott egy darabig a székely önrendelkezés ügye, amíg az SZVSZ-meg nem jelent és ébresztőt fúj. Fel a kanapéről székelyek és ki az utcára, ha az önrendelkezésről van szó, mert ha a Ceaușescu időben ki tudtak menni a székelyek az utcára tapsolni, akkor menjenek ki az önrendelkezésért is! Itt ne tapsolni, hanem egyértelműen kinyilvánítani azt az akaratot, hogy élni szeretnénk az önrendelkezéssel.

Legyen vége annak a siránkozásnak, annak a panaszkodásnak, hogy a „gonosz románok,, minket bántanak, megaláznak és a jogainkat a sárba tiporják. Legyen végre vége annak is, hogy több évtizede működő pártokban, régi elvtársakra várjuk azt, hogy ők megoldják helyettünk az önrendelkezést, mert ez így nem működik.

Ne hivatkozzon arra senki, hogy a munkából nem engedik el, vagy a székely vállalkozók, hogy ha a munkásaik egy-két napra a szabadságukért szeretnék felemelni a hangjukat. Ez a munkáltatóknak is előnyére válik ha a székely önrendelkezés megvalósul. Tehát kedves vállalkozók, székelyek, egy két napra ne a gazdasági megélhetés legyen az elsőszámú szempont, hanem ennek a jövőbeli folyamatos megteremtése. Az adó ne Bukaresti emberek zsebét gazdagítsa, hanem Székelyföldön maradjon.

Kedves székelyek! Erre mi is képesek vagyunk, higgyenek magukban, nem vagyunk kevesen, 700 000 székely, ha összefog ezért a célért, akkor ez sikerülni fog, ez nem a románokon, nem a nagyhatalmokon, nem Putyinon és nem is Trumpon múlik, hanem csak rajtunk székelyek!

Hová került ez a nép, ami magát nemzetnek tekintette és évszázadokig büszke független katona nép volt? Menjünk a sülyesztőbe, tűnjünk el jogilag is és asszimilálódjunk más népekbe, eldobva a székelységünket, amiért az őseink az életüket adták. Itt jusson eszébe mindenkinek Petőfi Sándor szavai:

„ Csak nem fajult el még a székely vér!/Minden kis cseppje drágagyöngyöt ér.,,

Mit kér a Székelyek Világszövetsége a székelyektől? Ne engedjék azt, hogy megrémítsék Önöket román veszéllyel, politikai zsarolásokkal, félretájékoztatásokkal, hanem vonják felelősségre mindazokat, akik felvállalják a székelység képviselőjét és erkölcsileg nem tisztán félrevezetve teszik mindezt.

Ugyan úgy, minket is ha úgy érzik, hogy nem jó az út ahol járunk. De előtte kérünk mindenkit, hogy kérdezzenek, tájékozódjanak, hogy megértsék azt, amit mi teszünk, mert vannak olyan lépések, amikben egy elengedhetetlen, eddig a székely politikából hiányzó elem is van és ez a székely furfang!

Miért szükséges ez? Azért, hogy azok, akik meg akarják akadályozni a székely önrendelkezés létrejöttét, ne legyen megkönnyebbítve a dolguk. Minden általunk megtett lépésnek van egy magyarázata, amit még az erdélyi magyar pártok sem értettek meg, vagy nem látják ennek, ezeknek a dolgoknak a lényegét így hát önöknek kedves székelyek úgy adják be, hogy ez veszélyes lehet az erdélyi magyarság számára.

Megnyugtadjuk önöket, hogy olyan dolgot nem teszünk, ami veszélyeztetné az erdélyi magyarságot, mert nekünk, székelyeknek is érdekünk, hogy békében tudjanak élni az erdélyi magyar testvéreink is, ne érje őket támadás a román állam részéről.

Tehát mi az, amiért még nincs önrendelkezésünk? Azért nincs, mert nincs rengeteg székelyben benne az akarat, a céltudat, hogy ezt el lehet érni és akikben benne is volt csalódtak a sok év sikertelen autonómia „harcban„ és nem látnak kiutat a sötét román nacionalizmusból, sovinizmusból. Fel kell állni székelyek, mert így nem is lesz esélyünk soha, ha érdektelenség, magalkuvás vezérel sokunkat.

Vajon ezzel a tutyi-mutyi viselkedésiformával, amit felöltött ez régen még katona nép, hogy tud majd, ha eljön az idő az őseinkkel szembe nézni, akik az életüket adták ezért a földért és a magyar nemzetért. Mit fogunk mondani a gyerekeinknek, unokáinknak, ha nem érjük el az önrendelkezést arra a kérdésre, hogy: Miért nem mentetek utcára a jogainkért, talán akkor most mi szabadon élhetnénk? – Mentegetőzni fogunk? Mert a kérdésük jogos lesz!

Kedves székely fiatalok, mi sem ülhetünk a fenekünkön, mert miénk a jövő és ez olyan lesz, amilyenné majd mi tesszük. Nem mások, hanem mi! Mi fel kell vállaljuk népszámlálásokon is a székelységünket, hogy ne mondják többet ránk, hogy nem létezőnk, mert ennek az ezer évet is meghaladó népnek léteznie kell. Tegyük hát érte, hogy létezzen és az őseink„gyöngyöt érő vére„ ne legyen hiábavaló.

Óriási tartozásunk van feléjük, tartozásunk van a Bögözi János főkapitány által 1505. nov. 23 –án Udvarhelyen rendezett Székely Nemzetgyűlésen a Székely Constitutio a Székelyek Alkotmányának elfogadását tette lehetővé. Tartozásunk van Orbán Balázs felé aki Székelyföld leírását létrehozta nekünk, és tartozunk Benedek Eleknek, Tamási Áronnak aki Ábel a rengetegben című könyvében is Ábelt a székely fiút elhozta nekünk aki imádkozott értünk székelyekért fent a székelyek szent hegyén a Hargitán.

Tartozunk Kányádi Sándor bácsinak is, aki székely verseket írt és elvitte a székelyek hírét Budapestre is és idős kora ellenére folytatja ezt a küldetést. Ezt a tartozást azzal tudjuk nekik törleszteni, ha újra büszke székelyként kimegyünk, ha kell az utára és az alábbi joghoz foggal-körömmel ragaszkodunk és harcolunk:

Mi az amit jegyezzünk meg és ott legyen a fejünkben? Az utóbbi pár sor ami hamarosan a szabadságunkat fogja jelenteni! *Minden népnek joga van az önrendelkezésre. E jog értelmében a népek szabadon határozzák meg politikai rendszerüket és szabadon biztosítják gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésüket.* E jog kötelező jellegű - jus cogens- ami azt jelenti, hogy ezt a jogot nem csak be kell tartani, hanem erről a jogról le sem lehet mondani. Minden szerződés, ami megszegi ezt a jogot SEMMIS!

Sokan kérdezik tőlünk azt, hogy miért nem autonómiát kérünk mi is, mint a Székely Nemzeti Tanács és az erdélyi magyar pártok? Hát ezért, mert az autonómiának nincs jogi alapja ezért nem lehet a románokat arra kötelezni, hogy autonómiát adjanak. Itt egy székely függetlenedési törekvés kell, hogy elinduljon, és akkor kerülhetünk alku pozícióban mi is a Román Állammal szembe. Tehát ha a legmagasabb szintű területi autonómiát nem adják meg referendumot kell hirdetni Székelyföld területi kiválásáról, és ha akkor sem hajlandóak ezt a románok meglépni, kérni kell a NATO és az ENSZ katonai szervezeteit, hogy biztosítsák Székelyföld területi kiválását Romániából.

Nem titok senki számára ez a végső cél Székelyföld függetlenedése, ahogy azt már 1918-ban kezdték aztán az akkori áruló erdélyi magyar vezetés ezt megakadályozta. Ezt most nem szabad megengednünk és személy szerint én nem tartom helyesnek azt, hogy Kolozsvárról mondja meg akár az RMDSZ a székelyeknek azt, hogy mi a jó. A székelyek sorsáról nem dönthet sem erdélyi magyar párt sem székelyföldi magyar szervezet (SZNT) hanem kizárólag olyan szervezet, párt, ami felvállalja azt, hogy székely és népszámlálások alkalmával is annak mondják magukat.

4. Az autonómia és az önrendelkezési törekvések közötti különbségek

Mint ahogy már írtam az autonómia törekvéseket nem a Székelyek Világszövetsége, hanem az SZNT nevű szervezet képviseli most már évek óta sajnos sikertelenül, mivel elfelejtkeznek róla, hogy nincs jogalapja az autonómiának. Ezt teszik az erdélyi magyar pártok is, persze ők tudják ezt és előszeretettel összekeverik az autonómia fogalmát az önrendelkezéssel, ami jogi szempontból sem állja meg a helyét. Az önrendelkezési jog a wilsoni alapelveken fekszik és a Polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya az ENSZ Közgyűlése által 1966. december 16-án elfogadott egyezmény. (1976. március 23-án lépett hatályba.) meg is erősíti ezt több mint 168 írta eddig alá többek között Románia is.

1. cikk. Elismeri, hogy minden népnek joga van az önrendelkezésre. E jog értelmében a népek szabadon határozzák meg politikai rendszerüket és szabadon biztosítják gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésüket. Céljai elérése érdekében minden nép szabadon rendelkezik természeti kincseivel és erőforrásaival. Semmilyen körülmények között sem fosztható meg valamely nép a létfenntartásához szükséges eszközeitől. Az Egyezségokmányban részes államok előmozdítják a népek önrendelkezési jogának megvalósítását, s ezt a jogot az Egyesült Nemzetek Alapokmányának rendelkezéseivel összhangban, tiszteletben tartják.
2. cikk. Az Egyezségokmányban részes, valamennyi állam kötelezi magát, hogy tiszteletben tartja és biztosítja a területén tartózkodó és joghatósága alá tartozó minden személy számára az Egyezségokmányban elismert jogokat, minden megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

Az autonómia az szelektív jog tehát nem kötelezhető egyik államra sem, hogy a kisebbségeinek bármiféle autonómiát adjanak. Ez csak az országok jóindulatán múlik és láthatjuk ezt, hogy a románokat még 30 év autonómiázás sem tudta megtörni. Egyszerűen lesöprik az asztalukról az összes autonómia beadványt és az első szemetes kukába dobják. Ennek ez az oka, hogy nincs jogalapja és teljesen időpazarlás, sőt naivság várni a románoktól, hogy Székelyföldnek területi autonómiát adjanak önként. Nem fognak adni.

Arra hivatkozni nekik nem elég, hogy világszinten vannak még autonóm területek és ezek milyen jól működnek. Az autonómista vezetők számtalan rossz példával jöttek elő, hogy ők milyen minta alapján szeretnének autonómiát. Volt itt Katalán, Dél-Tiroli, és sorolhatnánk estig. Én az autonómistáknak egyébként a Gagauzok autonómiáját tudnám példaként felhozni, de az sem teljesen jó példa.

Az önrendelkezési törekvéseknél sincs pontos minta, tehát egy az egyben nem helyes lekoppintani sem a Katalán önrendelkezést sem a Koszovói önrendelkezés mintáját mivel a földrajzi helyzetünk teljesen más. A jogi kivitelezés hasonló csak a mi esetünkben azokat a jogi kibúvókat kell, hogy kiszorítsuk, amivel a románok minket támadni próbálnának.

A Székelyek Világszövetsége csoportjaiban és az alapító tagok között is naponta több órát beszélünk az önrendelkezésünk eléréséről és terveinkről, amiket úgy kielemezzünk, hogy a buktatókat ki tudjuk szűrni. Ez eddig működött és reméljük működni is fog. A Székelyek Világszövetségében olyan alapítótagok is kerültek be akiket soha nem érdekelt a politika és legtöbbször elzárkóztak a politikától, de ezek az emberek rájöttek, hogy ez nem helyes és kezünkben kell tartanunk civil emberként is a sorsunkat és ha már a nagy pénzeket felszedő erdélyi magyar pártok nem tesznek értünk akkor tegyünk mi magunkért és környezetünkben élő emberekért.

Az SZVSZ ezeket az embereket szólítja meg és javasoljuk minél többen politikai szimpátiától függetlenül csatlakozzanak hozzánk, mert minél többen leszünk a székely önrendelkezési törekvéseknél, annál hamarabb és könnyebben elérjük a céljainkat, amik közösek. Természetesen kritikákat is kapunk és ez így helyes is, sokan nem értik miért a Facebookon tartjuk a kapcsolatot a székelyekkel? Ez már a XXI. század és a fiatalabb korosztály inkább a közösségi oldalakon elérhetőbb és az SZVSZ legfontosabb pontja az, hogy a fiatalok felé kell nyitnunk és az ők véleményeiket meg kell hallgatnunk, mert ők lesznek a jövő.

A mi dolgunk a jelenben a lehető legtöbbet megtenni, hogy az ők jövőjük szebb legyen, és végre érje meg azt a székelység, hogy szabadon élhessen a saját földjén, szabadon használhassa az anyanyelvét, nemzeti szimbólumait és ne egy félművel bukaresti hajóskapitány vagy suszter, traktorista mondja meg azt, hogy itt nekünk mi jó.

Mivel tudnak segíteni az emberek? Azzal hogy felvállalva székelységüket ha kell utcára megyünk és harcolunk a jogainkért, ha kell a bajba jutott székely embereken segítünk. Be kell látnunk azt, hogy nem helyes ez a politikai vonal, ami eddig ment mivel elhidegülünk egymástól és nem vesszük észre azt, hogy ezzel saját magunknak és környezetünknek is kárt csinálunk.

Tudatosulni kell a székely fejekben is, hogy vége annak az időnek, hogy csak én, ő, meg te, vagyunk... ilyen már nincs! Én azt vallom és hiszem 2018 –ban a „mi,, a legfontosabb jelző. Ha nem ez akkor hamarosan elveszünk!

Tartalom

1. Ahogyan volt, és ahogyan lennie kellene.....	2
2. Románia a lehetőségek országa.....	5
3. Támadják a székelyeket, egyféle ráijesztés céljából, hogy a fejünkben se forduljon meg az önrendelkezés ügye.....	9
3.1 Dan Tănasă aki a Székelyföld önkormányzatait pereli a magyar „Községháza,, és „Városháza,, feliratok miatt.....	9
3.2 Csibi Barna elleni román támadások	9
4. Az autonómia és az önrendelkezési törekvések közötti különbségek.....	18